

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra En Overkomplet

Citation: Drachmann, Holger: "En Overkomplet", i Drachmann, Holger: *En Overkomplet*, udg. af Aage Schiøttz-Christensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann13val-shoot-idm140427079993424.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: En Overkomplet

Vi havde naaet Enden af Stien, som mundede ud i Dybe Allee eller »Sukkenes Allee«, som vi foretrak at kalde den. Just i det Øieblik, da jeg, som gik forrest, vilde bøie om en Træstamme ind i Alleen, standsede jeg og blev staaende, raadvild, om jeg skulde gaa frem eller tilbage. Deroppe i Gangen, næppe en Snes Skridt fra mig, kom den fremmede Knøs gaaende, men ikke alene. Han fulgtes med en Dame, eller maaske rigtigere, en Dame fulgte ham. Hun havde taget hans ene Haand og bøiede sig henimod ham. Skjønt han jo, hvad jeg strax ved vort første Møde havde lagt Mærke til, var en velvoxen Knøs, saa Damen dog næsten større ud, saa rank var hendes Statur, saa yppigt imponerende et Skue frembød hun. Han gik med Hovedet bøiet og syntes at snakke til Gruset i Gangen; hun rykkede ivrigt i hans Haand og talte med en blød men noget bekymret Stemme:

Og Du paastaar virkelig, at Du saa ham falde. Men, min Adolf, Du som ellers er Godheden selv, hvor kunde Du dog ... ?